

dosarul nr. 3ra-1114/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Central), judecătorul: V. Buhnaci
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecătorii: A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol

ÎNCHEIERE

26 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Svetlana Filincova
Nicolae Craiu
Dumitru Visternicean

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea Comercială „Sorinlux” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „Sorinlux” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la anularea actelor administrative și restituirea sumei,

împotriva deciziei din 06 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis cererea de apel declarată de către Biroul Vamal Centru,

c o n s t a ț ă :

La 13 aprilie 2017 Societatea Comercială „Sorinlux” Societate cu Răspundere Limitată (în continuare S.C. „Sorinlux” S.R.L.) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la obligarea Biroului Vamal Centru să prezinte o copie autenticată a Actelor de inspecție din 14 și 15 februarie 2017, anularea actelor de inspecție din 14 februarie 2017 (fiind întocmită declarația vamală 2070 I 10478 din 14 februarie 2017), respectiv din 15 februarie 2017 (fiind întocmită declarația vamală 2070 I 10829 din 15 februarie 2017) și restituirea sumei de 318279,79 lei, încasate suplimentar pentru vămuirea mărfii importate.

În motivarea acțiunii S.C. „Sorinlux” S.R.L. a indicat că, conform contractului din 10 iulie 2010 și invoice YK161123A din 23 noiembrie 2016 a procurat țesături din fibre sintetice, materiale tricotate pentru cuvertură, iar conform contractului din 10 iulie 2010 și invoice YK61208A din 08 decembrie 2016 a procurat adidași, salatiere, lenjerie de pat și mănuși de lucru.

Reclamanta a menționat că, la traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova, a achitat plățile vamale pentru marfa procurată: - conform declarației vamale 2070 I 8747 din 08 februarie 2017 în sumă de 128767,02 lei; - conform declarației vamale 2070 I 10829 din 15 februarie 2017 în sumă de 269126,88 lei.

S.C. „Sorinlux” S.R.L. a precizat că, funcționarul biroului vamal nu a validat declarațiile prezentate, dar a întocmit Actul de inspecție din 14 februarie 2017 (fiind întocmită declarația vamală 2070 I 10478 din 14 februarie 2017) privind calculul (recalculul) drepturilor de import/export, prin care a fost majorată suma

până la 232511,27 lei, suplimentar fiind achitată suma de 103744,25 lei și Actul de inspecție din 15 februarie 2017 (fiind întocmită declarația vamală 2070 I 10829 din 15 februarie 2017) privind calculul (recalculul) drepturilor de import/export, prin care a fost majorată suma până la 483662,42 lei, suplimentar fiind achitată suma de 214535,54 lei.

Reclamanta a punctat faptul că, nu este de acord cu actele de inspecție menționate și consideră că au fost întocmite ilegal și neîntemeiat.

S.C. „Sorinlux” S.R.L. a indicat că la 17 februarie 2017 s-a adresat cu cerere prealabilă cu privire la anularea actelor de inspecție din 14 și 15 februarie 2017 și restituirea sumei achitate suplimentar, dar nu a primit niciun răspuns.

Ținând cont de faptul că valoarea în vamă anunțată este veridică și confirmată prin actele comerciale, de trăsură, bancare, contractul, factura comercială, dispoziția de plată, certificatul de origine, parching list, reclamantul consideră acțiunile pârâtului ilegale. Dacă autoritatea vamală pune la îndoială autentificarea acestor date, declarantul este în drept să determine valoarea în vamă a mărfii prin metodele prevăzute de lege. Organul vamal prin actele de inspecție privind calculul (recalculul) drepturilor de import/export a majorat valoarea în vamă, aplicând flexibil metoda 6 în baza tranzacțiilor cu marfă similară. Astfel, în cazul în care, în urma îndeplinirii declarației vamale conform metodei I, colaboratorul vamal a considerat că a fost o încălcare acesta din urmă trebuia să argumenteze încălcările depistate și să prezinte probe în acest sens, ceea ce nu a fost făcut. Or, autoritatea vamală este în drept să determine valoarea în vamă în cazul când există temei de a considera că datele prezentate de declarant nu sunt veridice. Faptul că alte întreprinderi declară un alt preț al mărfii, nu poate fi pus ca bază pentru alte mărfuri, deoarece la determinarea similitudinii mărfurilor se i-au în considerație următoarele caracteristici: calitatea, existența mărcii comerciale, reputația pe piață, țara de origine, producătorul. Autoritatea vamală n-a prezentat nici o probă, care ar confirma că producția importată de către S.C. „Sorinlux” S.R.L. are aceeași calitate ca și mărfurile importate de alți agenți economici, cu atât mai mult că autoritatea vamală prezintă descifrările deja majorate de ei.

S.C. „Sorinlux” S.R.L. a solicitat obligarea Biroului Vamal Centru să prezinte o copie autentificată a Actelor de inspecție din 14 și 15 februarie 2017, anularea actelor de inspecție din 14 februarie 2017 (fiind întocmită declarația vamală 2070 I 10478 din 14 februarie 2017), respectiv din 15 februarie 2017 (fiind întocmită declarația vamală 2070 I 10829 din 15 februarie 2017) și restituirea din contul pârâtului a sumei de 318279,79 lei, încasate suplimentar pentru vămuirea mărfii importate.

Prin hotărârea din 05 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Central) a fost admisă integral cererea de chemare în judecată depusă de S.C. „Sorinlux” S.R.L., anulate actele de inspecție a Biroului Vamal Centru din 14 februarie 2017 și din 15 februarie 2017 ca fiind ilegale și obligat Biroul Vamal Centru să restituie S.C. „Sorinlux” S.R.L. suma de 318279,79 lei încasată suplimentar pentru vămuirea mărfii importate.

La 12 iulie 2017, Biroul Vamal Centru a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii instanței de fond, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii din 05 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Central) cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea reclamantului să fie respinsă integral ca neîntemeiată.

Prin încheierea din 03 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău nu s-a dat curs apelului declarat de Biroul Vamal Centru cu acordarea apelantului termen de 10 zile din data recepționării încheierii pentru înlăturarea neajunsurilor și anume depunerea cererii de apel motivate.

La 17 ianuarie 2018 Biroul Vamal Centru a depus apel motivat împotriva hotărârii din 05 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Central) cu reiterarea solicitărilor inițiale.

Prin decizia din 06 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Biroul Vamal Centru, casată integral hotărârea din 05 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Central), adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de S.C. „Sorinlux” S.R.L. împotriva Biroului Vamal Centru privind anularea actului administrativ și restituirea sumei încasată suplimentar pentru vămuirea mărfii importate și emisă o nouă hotărâre prin care: Se respinge cererea de chemare în judecată înaintată de S.C. „Sorinlux” S.R.L. ca neîntemeiată.

În susținerea soluției date, instanța de apel a concluzionat că soluția primei instanțe este neîntemeiată, deoarece instanța de fond nu a elucidat pe deplin circumstanțele cauzei și a apreciat eronat probele administrate, iar argumentele apelantului sunt întemeiate, motiv din care apelul declarat de Biroul Vamal Centru urmează a fi admis și casată hotărârea din 05 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Central).

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 08 iunie 2018 S.C. „Sorinlux” S.R.L. a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 06 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău și menținerea hotărârii din 05 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Central) (f.d.1-5, Vol. II).

În motivarea recursului recurentul a indicat că, nu este de acord cu decizia din 06 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău din motiv că instanța de apel a emis soluția dată cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

S.C. „Sorinlux” S.R.L. a menționat că la examinarea cauzei instanța de apel, greșit a aplicat prevederile Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, deoarece acest Regulament a fost abrogat la 15 august 2016, iar actele de inspecție contestate datează din 14 și 15 februarie 2017, respectiv nu se aplică Hotărârea Guvernului nr. 600 din 14 mai 2002, dar Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016, astfel prima instanță corect a aplicat legea și a emis o hotărâre legală și întemeiată.

Recurentul a mai indicat că documentele solicitate de organul vamal nu au nici o relevanță la stabilirea valorii în vamă, dat fiind faptul că solicitarea acestora nici nu este prevăzută de legislație. Valoarea în vamă anunțată este veridică și este confirmată prin actele comerciale de trăsură, contractul, factura comercială, dispoziția de plată, certificatul de origine și parching list. Toate cheltuielile menționate la art.11 din Legea cu privire la tariful vamal sunt incluse în preț, iar cheltuielile de transport au fost prezentate, fapt confirmat prin documentele anexate și respectiv, prevederile art. 11 din Legea cu privire la tariful vamal au fost îndeplinite.

S.C. „Sorinlux” S.R.L. a susținut că la întocmirea actului de inspecție, organul vamal nu a indicat ce literă din pct.32 a Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova a fost încălcată și nici nu a anexat probe în acest sens. Biroul Vamal nu a prezentat

careva probe ce ar demonstra că există divergențe între documentele prezentate de declarant. Identificarea subevaluării prin compararea valorii în vamă a mărfii de evaluat cu valoarea în vamă a mărfurilor identice sau similare la fel nu a fost demonstrată. La caz, la aplicarea metodei 6, a fost folosită informația de care dispune autoritatea vamală privind importurile de către alți declaranți, însă nu s-a anexat nici o probă ce ar confirma prețul la import de către alți agenți economici a mărfurilor similare sau identice, după cum prevede legislația. Autoritatea vamală nu a prezentat nici o probă ce ar demonstra că la stabilirea valorii în vamă, stabilită conform metodei 6, a fost luată marfă similară și identică cu marfa din speță.

În opinia recurentului a fost interpretat eronat art. 11 din Legea cu privire la tariful vamal, pct. 33,34 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016, fapt ce a dus la ilegalitatea deciziei contestate.

Totodată, recurentul a opinat că decizia recurată contravine practicii judiciare a Curții Supreme de Justiție.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 06 martie 2018, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 23 mai 2018, confirmare despre recepționarea acesteia de către părți la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursul, declarat de către S.C. „Sorinlux” S.R.L., la 08 iunie 2018, se consideră depus în termen.

Examinând recursul declarat de S.C. „Sorinlux” S.R.L. în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanța judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 02 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyanyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de S.C. „Sorinlux” S.R.L. este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, iar alegațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la

concluzia de a considera recursul declarat de S.C. „Sorinlux” S.R.L. ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul, declarat de către Societatea Comercială „Sorinlux” Societate cu Răspundere Limitată, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean